

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKÁLÓJA

Előfizetési díj egy évre:
 Tagoknak 3.50 P
 Pártoló tagoknak 7.— P
 Intézményeknek 40.— P

Alapító főszerkesztő:
 vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
 Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22.szám
 Telefon: 424—981

A MAGYAR POLGÁRI ÉLET új átrendeződés előtt áll. A régi világ önző, elzárkózott, a közösséggel mit sem törődő emberét egy új közösségi-ember, a szociális-ember váltja fel, akit a közösség nagy ereje éltet, aki minden cselekedetében, gondolatában ennek a közösségnek tartozik felelősséggel.

Az új magyar nemzetnevelési gondolat a leventeneveléssel kapcsolatban a mai pedagógia egész vonalán a hősi-embertípus kiformalását tűzte ki célul. Ez más szóval azt jelenti, hogy a magyar élet egész területén **MINŐSÉGI EMBERT** kell teremteni. Minőségi embert az Egyházba, a katedrára, a közigazgatásba, az iparba, a kereskedelmebe, a magyar szellemi, társadalmi és gazdasági élet élére. A minőségi ember tehát az új magyar élet ideológiája. Mi a minőségi ember? Az örök magyar állameszme és nemzetszolgálat törhetetlen akarása és élése. Valójában egy mérhetetlen felelősségérzet felkeltése és általa egy minden egyéni erőit, tehetséget, jellemkéménységet, életigenlést s alázatos áldozni tudást öszefogó hősi lelkület kialakítása. Lelkileg felemelni, felemelkedni, a nemzeti nagyság örömét élni és élvezni, a megtisztultság, a hazáért mindent áldozni tudás legnagyobb erőt adni; a legkisebb élet kicsiny szolgálatában is a mindent odaadó hősi felmagasztosulás szinte japánt mértékét elérni. Ez a cél, ez a minőségi ember.

A KI EZZEL AZ ÉLETSZEMLELETTTEL, ezzel az önmegváltással legelőbb lesz kész, az jogosult vezetni. A legényegyleti élet ma és a múltban is a minőségi embernevelés legkitünőbb társadalmi iskolája. Ezért tekint az egész magyar iparosítás olyan szorongva a Legényegyletek felé. Meghosszabb nevelésünk azt az iparosideált, ami ma kell, tud-e teremteni nemesak névszerint, de valóságos új-nemes ezreket és ezek átélték-e igazán a gyönyörű iparosult történelmi szellemét, a nemes céhszellemet? Mert a minőségi iparos nemesak az iparcikkek termelési minőségét jelenti, hanem jelenti azt a polgári minőséget is, amelynek a mi társadalmi összetételünkben az első helyen kell állni.

A magyar iparosítás az elmúlt évszázadban sajnos, nem tudta kitermelni azt az iparos közéleti vezért, aki irányt tudott volna adni életének. Nem volt sem eszméje, sem vezére, éppen abban az időben, amikor gyilkos tervszerűséggel fojtogatták. A mai szétszóródottsága is ennek az átkos kornak az eredménye. A magyar iparosítás tehát vezért vár és ez a vezér felfogásunk szerint csak a minőségi nevelés klasszikus iskolájából, a Legényegyletből kerülhet ki.

✱

TESTVÉR! Várnavárt CÉHFŐISKOLÁNK előreláthatólag májusban megnyílik. A szervezés folyamata befejezés előtt. Most már az egyleti propaganda megszervezése következik. Körlevelünk nemsokára megérkezik az Egyletbe. Kövess el mindent, hogy a szervezés sikerüljön, hogy a mai szemléletű iparos vezetők százaival gazdagodjon mizogalmunk. Most írjátok a magyar iparos-történelem legszebb lapjait. Ugy éljétek, úgy dolgozzatok, úgy viselkedjétek, ahogy ezekben a nagy napokban egy öntudatos, nagyjövű, szervezett ifjúságnak illik.

A HUSVÉTI CSODA, a feltámadás isteni csodája fogja meg e napokban az emberek lelkét. A halálból feltámadt Isten fenséges jelképét milyen könnyű összekapcsolni a feltámadó, új életre készülő nemzet képével. Nem nehéz a kapcsolat és időszzerű is, de ki gondol arra igazán mi van mögötte. Ki gondol a kálvária súlyos útjára, ki gondol igazán Krisztus szenvedésére? Krisztus megváltása isteni örökségünk, melyet a magunk egyéni megváltásával kell megszerezniünk. A feltámadó nemzet legelőször bennünk, magunkban támad fel. És millióink feltámadása a nemzet feltámadása! De hogy feltámadjunk végig kell járnunk a magunk kálváriáját, ki kell inni a bűn, a széthúzás, a jóra való restség keserű poharát, meg kell fizetni minden elmulasztott percért, minden elmulasztott jószágért, meg keményen és kérlelhetetlenül. A mi egyéni bűnünk a nemzet bűne, a nemzet bünhődése a mi egyéni büntetésünk is. Nincs többé ÉN, csak MI van. MI együtt, MI a nemzet. MI együtt, MI akik élünk és dolgozunk, bünhözünk és bünhődünk, MI, akik Krisztus ellen hadakozunk, hogy miért? ... Azért, mert csak feltámadni akarunk, csak a megdicsőülést akarjuk, csak a Husvétot akarjuk a Nagypéntek nélkül! Mankót akarunk, mely felemel ingyen és fájdalom nélkül, ahelyett, hogy az izmainkat erősítenék idáig. Krisztus örök példa, az emberré levés dicsősége, aki megmutatta, hogy NAGYPÉNTEK NÉLKÜL NINCS FELTÁMADÁS!

Husvételi himes tojások

Minden természeti népnek van — s Európa őslakóinak is volt — a mai husvétnak megfelelő ünnepe. A tavaszi napforduló, a tél uralmának megszűnése, a természettel sokkal erősebb kapcsolatban álló, kezdetlegesebb életmódú népeknél mindig valami rendkívüli jelenség. A földművelésnek, az állatok szaporodásának, intenzívebb tenyésztésének, a megújulásnak kezdete ez, melyhez felsőbb hatalmak, a termékenység, egészség démonainak, isteneinek jóakarát kell megnyerni. Ez élő és terményáldozatokkal történik. Másrészt úgynevezett jelképes varázslást is kell űzni, vagyis olyan cselekedeteket hajtani végre, amelynek mintájára a természetben is hasonlóknak kell bekövetkeznie.

E műveletek közt a tojás már évezredekkel ezelőtt is fontos szerephez jutott. Nem is csoda. A primitív ember csak azt látja, hogy héja szét-pattan s egy kifejlett, befejezett élő-lény bujik ki belőle. Így nagyon korán az élet, a termékenység szimbóluma lesz s az ma is a primitívénél vagy a mi népbabonáinkban. Ezért szerepel sokfelé a lakodalmi szokásokban is. Egyes népek hagyományában máig is nyoma van, hogy a megművelendő földbe tojást kell rejteni vagy görgőzni, tehát a termékenység-gel közelebbi kapcsolatba hozni.

E komoly szertartás ma gyermekjátékká süllyedt. A husvétli tojásjátékok, dobások, mezőn való hajgálások őrzik e szokás csökevényeit. Hasonlóképpen a husvétli tojásévés is — hogy egész esztendőben betegek ne legyenek — mutatja e hiedelem gyógyítással, egészséggel összefüggő voltát.

A keresztény husvét nem tudta ki-pusztítani az ősi vallások felfogását. Csak magához vonzotta a sokféle termékenységi és gyógyító babonát, ezért találjuk ma a nagyhétre s a tulajdonképpeni ünnepre összesűrítve őket. A kereszténység új felfogással magyarázta a pogány hagyományokat. Ez történt a régi termékenység-és életszimbólummal is: a feltámadt Krisztus jelképe lett, ki levetette halotti leplet, mint ahogyan a tojás héja szét-pattan.

Ez tehát maga a sima, fehér tojás. De hogy került rá a színes minta? Mint kultikus szertartások tárgya, egészséghez, tehát a rossznak, a be-

tegségnek — éppen ellentéte. Így gonosz is lehet vele űzni; e hatás még fokozható is vörösré mázolóással, hisz általános emberi hit szerint a piros szín megvéd a rontástól, az ártó szellemtől.

E kedves legenda a tojás festéséről csak későbbi magyarázatnak tekinthető. Ugyanis az üldözések idején a keresztények napokra, hetekre is le-húzódtak a katakombákba, eledezt, így tojást is vittek magukkal. Egyszer a husvétli szent ünnepek alatt rájuk törtek a pogányok és felkoneolták őket. A hagyomány azt tartja, hogy kibuggyanó vérükben ázott meg a sok tojás vörösré s ennek emlékére fest minden jótét keresztény lélek máig is piros tojást husvétkor.

A minta, a himzés, még nagyobb kérdőjelet tár elénk. Majdnem bizonyos, hogy még az ősi hiedelmek virágzása idején került a tojásra, mint varázsjel s így valóban gonosz-üző is volt. Ez ornamentikában még nagyon sok felderítetlen elem van, különböző csillagábrázolások, körök és hasonlóak. A magyar és nemzetiségi vidékek inkább ezt a fajta tojás-himzést mutatják, szemben Európa nyugati államaival, ahol az alakos ábrázolás uralkodik.

Már a középkorból ismerünk feljegyzéseket, hogy egyházi jellegű képecskék díszítették e husvétli ajándékokat Németországban.

A reneszansz pompaszerepote az egyszerű tojást is aranszálakkal fonja körül, drágakövekkel díszíti, amit fejedelmi személyek ajándékoznak egymásnak.

A reformáció után az egyházi ábrázolások is mindinkább világi jelle-

*Csak addig lehet élni Testvér,
amíg az ember részeg az élet-
től. Ezért kell mindig és minden-
ben a derűt, a szépet, a tisztát, az
igazat keresned. Nézd az Élet két
kézzel szórja feléd a gazdagságát,
az emberi szellem és szív minden
alkotása a Tiéd, Tiéd! Csak tedd
magad alkalmassá a befogadásá-
ra. Ismerd meg, keresd meg, sze-
rezd meg a világ kincseit, hisz az
emberiség évezredekén át csak
Neked és Érted dolgozott!*

get öltének. A Lajosok udvarában híres mesterek versenyeztek a tojások rokokó festményekkel való díszítésében. Adataink vannak, hogy Watteau is készített ilyeneket. A cári udvarban a világháborúig élt a pompásan díszített husvétli tojások ajándékozá-sának szokása.

A magyar parasztyerek himesto-jásai látszólag nem ebbe az előkelő rokokóba tartoznak. Legtöbb helyen egyszerűnek, csak egyes vidéke-ken díszíti őket egyszerű, geometri-kus vagy egészen stilizált minta. A járságban és Kalocsa vidékén pl. az utóbiakra találunk néhány szép pél-dát.

A tojáscífrázás napje e környéken zöldségtörtök.

A cífratojást a magyar asszony szemében a templomi szentelés eme-li igazi értéké.

Husvét hajnalán tiszta vesszőkosár-ba kerül hófehér, dúsan himzett szakajtóruhák közé a főtt sonka, kalács, kolbász, só-paprika s a cífratojások legszebbje. Mise után a templom ha-jójában sorba rakják a több, keve-sebb szentelnivalót, akad köztük még ruhás kosárral is. Amint a pap áldást osztva végigmegy a hosszú soron,, meghajol a sok himzett fejkötőjű asszony, a térdelésben szerteborul a számtalan ráncbaszedett szoknya.

Aztán kiki viszi haza családjának a szentelt étket, gerezdre vágja a megáldott tojást, hogy mindenkinek jusson. Ha az elmúlt husvét óta ha-lottja van a háznak, elemlegetik ilyenkor, hogy lám, esztendeje még együtt ettük a szentelt tojást.

Ime, ennyi maradt meg egy ősi ter-mékenység szimbólumból! A parasz-asszony megfesti a tojást, elvisz né-hányat megáldatni, mert így látta már öregszüléjétől is és mert így írja elő az egyház. A többi meg kiosztja az apróságoknak, kedves játékszer-nek.

Az ősi kultikus jel lekerült a gye-reklő világba, ők mentik át a haldokló mitosz századról-századra. Ki tudja, ragyogó szemük, tüzes fantáziájuk nem letünt évezredekbe csapong-e vissza, amint a drága cífratojást vé-gigcirógatják?

★

Szép leányok, Napsugárkák, Ujne-mesek, sok piros tojásos, boldog ma-gyar Húsvétot kívánunk.

Köszöntjük a Nemes Céhet!

A NEMES CÉH szellemközösségét az Egylet munkaközössége váltja tété.

Ez a munkaközösség eszközöket teremt a munka elvégzésére. Ilyen eszköz a CÉHOTHON (Céhterem). A Céhotthon mindenkor a nemes iparos tradíciók külső megnyilatkozása.

AKI IDE BELEP ÉREZZE, HOGY EGY NAGY TÖRTÉNELMI OSZTÁLY ÉVSZÁZADOS KULTURÁJÁNAK SZENTELTYÉBE LEPETT. Hirdesse, itt minden, hogy az iparosság tudja az értékét és eszerint a tudat szerint él és dolgozik. Régi és új céházslók, címerek oklevelek, szakmai remek, iparostörténelmi emlékek, drágaságok, az ifjúság sportéletének beszédesei: serlegek, szobrok, dísz tárgyak; álljanak itt a mestertalpon versenyek oklevelei, pályadíjai és mindenminden, ami nevel, ami lelkesít, ami felemel, ami alkalmas arra, hogy a mi nemes iparos életünket valóban nemessé is tegye. Ki tette ezt eddig, ki gondolt vele? . . . De meg is látszik az eredménye!

Ilyen környezetben éljen a nemes Céh, ilyen legyen az igazi iparosotthon, ez legyen a nemes Céhszellemtől áthatott magyar iparostestület Céhotthona. Ilyen környezetben nem lehet „tróger szellem”, itt csak közép-osztálybeli iparos-öntudattól sugárzó, cselekvő, mindig tovább, mindig feljebb törő iparospolgárság élhet.

A Céhotthon az iparospolgárság részére a hivatalos aktusokon kívül a klubszerű élet színhelye is. Nemes, fegyelmezett, lehhagdt úri tónusa mindenkor nagy nevelőérték. A Céhotthon csak a segítők és mesterek klubhelye. Tanoncokat hetenkint egyszer (lehetőleg vasárnap a szentmise után) látja vendégül felügyelet mellett a Céh. Ilyenkor gondoskodik kellemes szórakozásokról, bensőséges kapcsolatok teremtéséről a Céh vezetősége, hogy az odatartozandóság büszkeségét, vágyát keltse fel a kisinásban. A tanoncok részére a nemes Céh fizet elő az Új Nemességre. Ez a kereső bajtársak ajándéka legyen a még nem keresők részére. Ezt az összeget elő kell teremteni.

**Nagy Sándort, a makedónok nagy királyát és államférfiát az el-
tenséges túlerő beszorította csapatával egy sziklavárba. Már-már csüggedni kezdett, mikor megpillantott egy hangyát, amely önmagánál tisz-
szerte nagyobb terhet igyekezett fész-
kébe cipelni.**

Nagy Sándor megfigyelte, hogy az apró állatka 71-szer esett vissza a teher alatt, de a 72-ik alkalommal mégis sikerült terhet a hangyafészekbe hengeríteni.

Mit? — kiáltott fel erőre gyulladva Nagy Sándor — egy oktalán állat ilyen kitartásra képes és én, a férfi eleséggedek? Kitört a várból és győzött!

Látod Testvér, így tanította bátorságra, önbizalomra a világ egyik legnagyobb hőseit, a világ talán legigénytelenebb férge — egy hangya.

A Céhotthont a Céh tagjai rendezik be saját ipari munkájuk beleadásával. Mindenki szakmája szerinti munkát végzi el rajta a központ által kidolgozott stílusos terv alapján. (Példa a központi céhterem.) Így lesz igazán becses, mindannyiunk személfénye, az iparoskultúra felelőgára.

A CÉHELET új értékeket, új díszít vizet be az iparos és az Egylet életébe. Az Egylet céhe lesz a leg-hűségesebb barátja. Új élete innen indul ki. A hivatása nemességén kívül megtalálja mindazt, ami a mindennapi életben is segíti és középosztálybeli emberré teszi.

Megtalálja legelőször önmagát a nemes magyar kézművest. Mint mester megtalálja műhelyének meleg, bajtársi szellemű munkaközösségét, ahol segítse, inasa nem fizetett ellenség többé, hanem az egy szakmában, egy életkörüben élők egymást támogató együttese. Megtalálja, mert ő maga, mint céhmester, ezt a szellemet képviseli, erre neveli munkatársait és a nemes céhelet szellemében beszéltesen meg is fizeti őket.

Meg kell látnia a mesternek — és ezt a tényt magának is elő kell segíteni! — hogy alkalmazottai, munkatársai gazdagabb iparos-munkás lélekkel az ő hasznát, műhelyének becsületét, az egész magyar ipar nemzeti-becsületét tartják szem előtt, mikor jobb, alaposabb munkával hajtják végre parancsait. Be kell látni a mesternek, hogy a céhbéli segítőkkel, inasokkal egy olyan külön munkát kapott, akinek iparoslelkülete, munkatársi együttérzése: a vele egy kenyérért élők, küzdők, hareoló becsületközössége. Ez fogja körül, ez védi, ez erősíti, ez gazdagítja műhelyét, mert nemcsak munkaalkalom ez a műhelyében dolgozóknak, hanem egy megtermékenyített munkásélet lelkitartalmat adó nemzeti munkaáldozata.

Látjátok testvérek ez az igazi céhszellem, ez az igazi iparos élet! Ettől lopott meg benneteket a liberális, kisipargyilkoló múlt. Hol lennénk ma, ha ez egy évszázada így lett volna? Ugy-e érzed, tudod, hogy csak így lehetsz igazi iparossá, a magyar polgári élet díszévé.

Mert ennek kell lenned Testvér! (G. I.)

JÓZSEF NAPKOR szívünk egész melegével köszöntjük a hatalmas új-nemesi család fejét a Magyarországi Legényegyletek Országos Szövetségének ügyvezető Elnökét. Az Új Nemesség külön is meghajtja előtte címeres zászlóját, mert életrehívóját és nagy álmainak megálmodója volt. Adja az Isten, hogy a magyar iparosság nemes, nagy barátja mielőbb megkaphassa munkás élete diadalát a magyar új-nemesség feltámasztását. **GARA IMRE**

*Az elvégzett munka,
győzelem!*

Avillamosság nagy zsenije, Faraday, mondta magáról pályája kezdetén:

„Nincs se pénzem, se címerem, se címem, még „őseim” sincsenek. De ha egyszer már élek, meg fogom mutatni, hogy ugyanannyit tudok használni embertársaimnak, nemzetemnek, mintha mindezzel az előnyökkel születtem volna.”

Az ismerőstudós Faraday ezt Neked mondta Testvér! De Te, ha jól vesszük, gazdag vagy! Van gyönyörű hivatásod, hisz Te magyar iparos, magyar kereskedő vagy . . . Címered is van: a nemes Céh címere. Ősöd is van, az ezerszer küzdelmes magyar történelem milliónyi neves és névtelen hőse! Testvér, Te magyar munkás vagy, a magyar jövő munkahőse, áldott munka-katonája! Mutasd meg ki vagy! . . .

Vád- és védőbeszéd

Írta: Mécs László

Én — Isten szavának trombitája
s mint költő, élő lelkiismeret:
szétkürtölöm most minden tájra,
hogy vannak züllött ifjú emberek,
kikből nem lesz se szent, se honfi hős!
S e fiúkért valaki felelős!

A kis királyfit rajongástul égve
nagy mesterek védtek a bűn elől,
grófok, bárók s a pápa szentsége
is érdeklődött hogyléte felől
— s ezekre nem vigyázott lelki csősz!
E fiúkért valaki felelős!

E fiúknak nem volt gyerekoszobájuk,
hol mese-forrást rejtnék a zsaluk,
lakásuk volt egy roszzagú muszály-lyuk,
hol több család csókolott, pörölt, aludt!
Vagy ólban nőttek s rájuk tört az ősz,
E fiúkért valaki felelős!

Vagy műhelyekben forgácsal, esirizzel
kavart habarcs volt álom-malterük,
Az életükben ember-jóság ízzel
nem találkozottak, bár az ég derüt
szült, mert Istennel viselő!
E fiúkért valaki felelős!

Ezeknek az lesz majd a messiásuk,
ki forradalmat, pénzt és nőt ígér,
a Mult hulláján tánc lesz, kurjantásuk
világ-lángok között a Holdig ér.
Jön a Halál, a mindent elnyelő:
ítélet lesz s valaki felelős!

Pofozta őket mester, gazda, béres
s rugdalta a kikent, kifent segéd:
sokszor volt lelkük s hátuk alja véres,
bőrük tetveknek vacsora s ebéd.
A csontjuk vitriolos s nem velős.
E fiúkért valaki felelős!

Csak ezt hallották mindég: „te gazember“,
s ha többen voltak, akkor „esőesélék“,
irigy ebek a dús koncokkal szemben
s a háborúban ágyútöltelék!
Üvölni kell, bár közhely, ismerős:
e fiúkért valaki felelős!

Nem tudnak semmit ők a Bibliáról
S hogy van Madách, Faust, lélek-asztagok!
S csak annyit tudnak az Isten fiáról,
hogy elítélt minden gazdagot!
Kínél szurony s arany van: az erős!
E fiúkért valaki felelős!

Rothasztó testi-lelki rossz koszkoból
nem hámozta ki senki kincsünket
s zenghet a jóság száz angyal-torokból,
fülük az ég szavára már süket.
Szívük gennyes, szemük nézése bűsz.
E fiúkért valaki felelős!

MÉCS LASZLÓ megrázó költeménye sok ezer szegény kis inas szomorú sorsát állítja elének. Hisszük, akarjuk hinnünk, hogy a mi új-nemesi társadalmunk mesterei és segédei sohasem adtak okot erre a vádbeszédre, de sajnós adott okot ezer meg ezer olyan, akiknek tanoncnevelése a szegény kis páriák embertelen kihasználása volt, akiknél nem az iparmesterség nemes céhszellemé alakította a Haza leendő új iparosait, hanem a mindenek felett való rebach.

Rémhistóriákat tudnék beszélni itt is az inassorsók embertelenségéről, nem hallomásból, hanem személyes tapasztalatból. Milyen boldogok a családban élő kis inasok, akik Édesanyjuk csókjával mennek reggel a műhelybe, az iskolába és milyen sívár, szomorú azoké, akiket iparosnak sokszor igazán nem nevezhető mestere tart, a régi rabszolgatartókat megszegyenítő lelketlenséggel. Ezért minden tiszteletünk azoké a mestereké és segédeké, akik a nemes

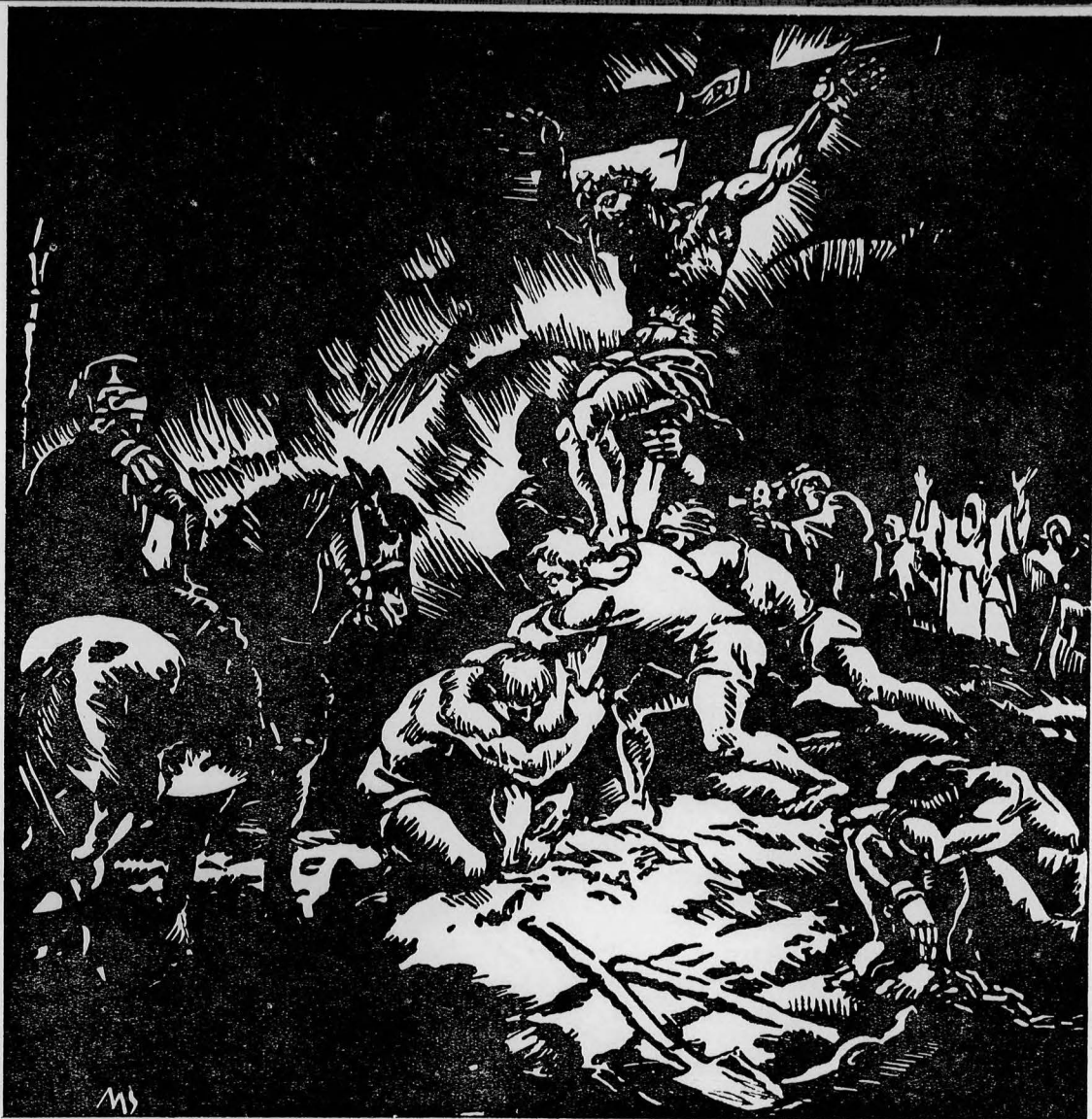
céhszellem parancsai szerint nevelik inasaitak.

De legszomorúbb a sorsa az ágyrajáró, a nyomortanyákon szinglődő fiatal emberlelkeknek. Amit itt látnak, ahogy itt élnek, az legtöbbször a teljes becsület-halál. Ha tiszták maradtak, ha emberek lettek, a hősiesség legnagyobbikát vitték véghez. Van-e annyi dícsérő szó, amely elég a dícséretükre, van-e annyi szívjóság, amely elegendő a szeretésükre? Az UJ NEMESSÉG 1941 évi programjában nagy társadalmi mozgalmat kezdeményezett a tononcsorsók

enyhítésére, TANONCOTTHONOK felállítására. Egy nemes, emberbarát naggyár áldozatosságából már hónapok óta működik az első. A másodikra néhány nemes Urhölgy segítségével együtt van 60.000 pengő. A FABINYI TIHAMÉR TANONCOTTHON mintaintézménnyé lett. Aki megismerléte, csodákat beszélnek róla. (A vezetője Szabó Mihály, volt országos dékánunk!) Csendes, reklám nélküli munkával cselekszünk, mert mindenben ez az elvünk. Ma is csak azért szólunk, hogy ébresztgessünk, hogy a mi nemes új-nemesi körünk szívéhez szóljunk, hogy szegény inas testvérkéink jobb sorsáért esdekeljünk.

MESTEREK! SEGÉDEK! Édes új-nemes Testvérek, szeressétek, nagyon szeressétek kis inasaitokat. Gondolatotok vissza a magatok inaséveire és neveljétek a nemes Céh szellemében szeretettel őket, hogy folytatástok legyen, mert a magyar ipar leendő naggyait adta kezetekbe az Ur.
(G. I.)

MUHITS SANDOR rajza.

Fábametszette: KAZA GYÖRGY.

Hány százszor, hány ezerszer, hány milliószer feszítette meg Krisztust az emberi gonoszság? Hányszor lepte el áldott arcát az emberfeletti szenvedés véres verejtéke? És hányszor törölte le Testvér azzal, hogy helytálltál Érte?

Krisztus, ezer áldott munkás és iparos példaképünk, Te a dolgozók földi és égi útmutatója, szeretője és védelmezője adja erőt új életünkbe, add hogy Veled járjuk meg a tökéletesedés útját, add, hogy a Te megváltásoddal az igaz, új-magyar élet boldog új-nemesi lehessünk. Krisztus! A Te örök-királyságodért küzdünk!

UJ ÉLETÜNK MOST VAN kibontakozóban, de máris sötét ellenségek ezrei vetették rá magukat, hogy megakadályozzák kiteljesedését, vagy megcsúfolják vívmányait. Ott leselkednek körülöttünk mézesmázos szóval, megvesztegető okosságal, olykor ártatlannak tetsző naivsággal, de mindenkor és mindig a konkolyhíntés határozott szándékával. Suttogó propagandájukat szinte művészetté fejlesztették és mindenkihez a maga nyelvén tudnak hozzáférközni. Veszedelemsek a kigyónál, mert sohasem nyíltan támadnak, hanem alattomban, rendszerint a „jóléretsültség” álarcaiban. Undok, nyálkás kedvességükkel, vagy nagyhangú handabandázásukkal hintik szét a mérget, hogy szétbomlasszák lelkierőtöket, aláaknázzák reményeiteket, hogy a kishitűség járványát terjesszék soraitokban. A hamis hírvérés e család szándékú gonosztevői előtt semmi sem szent. Ezek minden nemzeti értéket és érdeket feláldoznak, minden szellemi és erkölcsi nagyságot sárbarátnak, a bajok mesterséges kiszinezésével és nagyításával olyan lelki ziláltságot, bizonytalanságot teremtenek, hogy ember legyen a talpán, aki kiismeri magát. És mindezt ma tesszik, amikor az összefogás, az egymásratalálás, a legszorosabb összedolgozás dönti el életünket. De ez a nélkül csinálták ám a számadásukat! Mert lehet, hogy soraitokba is beférkőzött a nemzetrombolás mérge, lehet, de csak azoknál, akik nem az Egyletükbe, hanem a „szomszédba” mennek felvilágosításért, akiknek nem az „Uj Nemesség” a barátja, hanem a sarki fűzeres, vagy kocsmásos Mózi fia, vagy annak kapcsolt részei. Madarat tolláról, embert a barátjáról lehet megismerni, mondja a közmondás, de látatlanban fogadjátok el ezt is, hogy madarat tolláról, embert a beszédjéről lehet megismerni. Aki ma, a jó és a rossz élethálál harcában a széthúzást, a leszólást, a hazúg elferdítést, szóval a rosszat szolgálja, az nem lehet barátunk, az ellenségünk és ellenségeink cinkosa, aki báránybőrben jön közénk, hogy szétmarja erőnket, azt az erőt, amely az ő végzetüket pecsételi meg. Ezért fáj úgy nekik, hogy mi, magyarok, egymásra találunk, ezért követnek el mindent, hogy szétválasszanak, mert egyenkint elbírnak velünk, de így összeforrva, legyőzzük őket. A konkolyhíntőket pedig figyeljétek meg, fi-

leljétek le és bélyegezzétek meg úgy, hogy ne mehessen többé tisztességes emberek közé. Hogy hogyan csináljátok, azt Rátok bízom.

De maga a védekezés még nem elég. A támadás a legjobb védelem. Támadjatok azzal, hogy rendíthetetlen szószóli vagytok — mindenütt, minden körben — új életünknek, annak az új életnek, amely az Uj Nemesség betűivel masirozik elétek. Adjátok minden munkás kezébe, juttassátok el mindenhova, beszéljétek, agítaljátok mellette és ha további felvilágosításra van szükségtek, menjétek azokhoz, akik épp oly féltő gonddal vigyáznak Rátok, mert Bennetek az új magyar élet legdrágább kincsét tisztelik. Menjétek Atyátokhoz, egyleti vezetőitekhez, akikben mindenkor megbízhattok. Kell-e még erről beszélni? Nem, mert akik körülön kívül vannak, azokkal szemben mindig tartózkodók és óvatosak vagyunk és azok is maradunk, Mi tudjuk, hogy amit csinálunk, az jó és a külső világ hullámvéréseit mindig a mi új-nemesi szűrőnkön szűrjük át. Ide nem férközhetik semmi, ami hitünk és nemzetünk ellensége, mert mi őrítünk az őrítállók éberségével és kemény akaratával. Ezt akartam elmondani Testvér!! Ugy-e értesz!!

Mikola György dékán Testvér írja:

„Az se csüggessen el bennünket, hogy mi iparosok vagyunk, ha besületesen dolgozunk, épp oly nemesei vagyunk a hazának, mint bárki más.

Ha az ifjú éveinket új nemesekhez méltóan használjuk ki, a később feltétlen hasznunkra válik, elsősorban saját magunknak, de ugyanakkor a magyar hazának is hasznos polgárai leszünk. De vigyázzon az, aki többet tud, mint társa, ne nézze azt le, sőt inkább tanítsa és bátorítsa. Az ifjúságnak főcélja az kell, hogy legyen, hogy az emberek között ne legyenek társadalmi válaszfalak, a mostaniak pedig omoljanak le. A társadalmi válaszfalak nem boldogítják a nemzetet. Erre a nagy baráti nemzetek adják a példát. A hazának a jövője az ifjúságon mulik és ha ez az ifjúság egységesen, erős akarattal munkálkodik a szebb és boldogabb jövőért, akkor a magyar haza nem vesztet el, sőt inkább erősödik!”

Igazad van Testvér és boldog vagyok, hogy Te már úgy dolgozol. Te új-nemes vagy! Szeretettel ölel:

GARA IMRE.

CSAK EGY PÉLDA a beérkezett sok-sok levél közül arra, mint fogadták Egyletünk a Mesterdalnokok mozgalmunkat.

ELIRÁG GELLERT testvér, a rákoscsabai új-nemesek kultúresportjának előtűnik már igen jól ismert kitéző vezetője a megalakulás után ezzel a költeményével boszálotta útjára az Egylet íróit és dalnokait.

„És ma útrabocsátlak Benneteket: Új regőseim s tollforgató társak, Legyen főtémánk a Hazaszeretet, S hárfán üzenjünk az egész világnak!...

Lantot a kézbe, dalra, muzsikára, A nép ajkára magyar imádságot S álljunk ki a dalok piacára, — Rajtunk a gúny még bosszút soh'se állott!

S ha a fülebbe vattát veszünk észre, Ne lépjünk vissza — kiáltunk nagyobbat!...

Nézd, hisz annyian álltunk a mesgyére. Nekünk is út kell, nemcsak a nagyoknak!

Lantot a kezekbe! Új nemesi lantot Teremtsünk daloló, boldog ifjúságot!

Szeretettel ölelünk EliráG Gellért testvér és költeményedért ezennel kinevezünk MESTERDALNOK-nak. (Ezt a kitüntetést névjegyeden is használhatod.)

*

MESTERDALNOK CSOPORTOK FIGYELEM! Ha megalakultatok, kérjétek meg Elnök Uratokat, hogy a község egyik Tanító Urát vagy Kántor Urát kérje fel a helyi Mesterdalnok Céh tiszteleti elnökének. Kérjétek meg illő tisztelettel (ha lehet küldöttséggel) a kiválasztott Urakat, hogy a dalnok csoport tagjainak adjanak útmutatást és gyönyörűen induló országos mozgalmunkat fogadják szeretetükbe. Az eltöltött időt pedig tegyétek hasznossá és felejtethetlenné! Dalos Testvérek szeretettel ölelünk Mindannyiatokat.

Az élet nehézségeinek a legyőzéséve három szer van: a derű., a derű., és a dal!

Az orvostudományunk, az egész emberiségnek is legnagyobb rejtélye: a halál! Az ember, de minden teremtetett élőlény joggal kérdezheti, miért is kell meghalnunk? Ha már életre teremtettünk, miért nem élhetünk örökké? Amióta a világ áll, tudósok és bölcsek törték rajta a fejüket: hogyan lehetne Isten legszebb ajándékát, az Életet, örökre megtartani?! Hiába. Az élet és a halál összetartozik. A halál elkerülhetetlen. Éppen ezért mindnyájunk számára érdekes lesz, ha bepillantunk az orvostudomány legtitkosabb laboratóriumába, ahol azt kutatják, hogyan válik el testi életünk a Földtől, mit érzünk a pillanatnak abban a millimodrázában, amikor meghalunk. Az orvostudomány első kérdése: van-e okunk félni a haláltól, vagy hogy még érthetőbben fejezzem ki magam: fáje a halál? Mert a halálfélelem egyformán rátelepszik a gazdagok palotáira és a koldusok viskóira. Már a régi római világ legnagyobb költőfejedelme, Horatius is így énekelt:

„A sápadt halál egyforma lépésekkel járja a királyok palotáját és a szegények sátrait.” A legtöbb ember azért fél a haláltól, mert az — szerintük — úgynevezett „halálküzdelemmel jár”. Megkérdeztem kiváló orvos barátomat, mit mond erre az orvostudomány? Van-e halálküzdelem? És tudunk-e róla életünk utolsó pillanatában, hogy küzdünk egy láthatatlan hatalommal, amely örökre le akarja fogni dolgos kezünket és erőszakkal be akarja csukni látó szemünket? Látszólag megdöbbenő és elrémítő a halállal való „viaskodás”, de a haldokló erről már mitsem tud. A világhírű orvosok egész tudományos táborára, köztük a legnagyobbak egyike, a magyar Semmelweis, ezt mondotta: „Hivatásom teljesítése közben sokezer embert láttam meghalni, sok haldokló embertársam ágyánál ültem, de állandóan azt tapasztaltam, hogy fájdalomtalanul és öntudatlanul mennek át a túlsó életbe. Az arcizmok játéka, anik kinlódásra és fájdalomra engednek következtetni, a borzalmasan hangzó úgynevezett halálhörgés, ami néha napokon keresztül hallható, a haldokló számára már mitsem jelentenek, mert a beteg ilyenkor már olyan apathiában, öntudatlanságban van, hogy minden külső benyomás iránt érzéketlen és azokat nem képes felfogni”. Az élet utolsó pillanataiban

gyakran erős izzadás mutatkozik, de az a bőr elhalásának következménye, mert a rossz vérkeringés folytán hideggé lett bőr összehúzódik, amire a bőrben levő izzadásgátló csatornák megnyílnak és a folyékony izzadság cseppekben kiszivárog. Tehát a „halálos veríték” nem a halálküzdelem, hanem az utolsó életperecekben beálló bőrdegek benuványa váltja ki. De az élet utolsó pillanataiban az idegrendszerünk is felfüggeszti működését. Ezért ilyenkor már nem keletkezhetik fájdalomérzés. Ezt mondja az orvostudomány a halálról.

A legtöbb ember, akár szegény volt földi pályafutásában, akár márványpalotában trónolt, élete utolsó pillanatában majdnem mindig ugyan ezt a mondatot sóhajtja:

— Jézusom! Segíts!

Ezerszer tagadjuk, míg fenn lobog életünk fátylaja, de akkor, szegény haldokló teremtések odaborulunk lábaihoz és megfogjuk áldott kezét... és szívünkhez szorítjuk. Mostmár bátran és nyugodtan megyünk az örök birodalomba, hiszen velünk van életünk nagy Mestere, az örök keresztény élet Világossága, a halál legyőzője: Krisztus.

Egy svájci orvos statisztikai adatai alapján megállapította, hogy az ember születése és halála a nap egy bizonyos szakában gyakoribb. Háromszázötvenezer svájci ember születési óráját megvizsgálva arra az eredményre jutott, hogy a születések nagyobb része éjjel két és öt óra között történik. Legkevesebb a születés késő délután. Azt is megállapította, hogy a legtöbb halálozás akkor esik, amikor az éjjel nappalra és a nappal éjjelre fordul. Így a hajnali három és öt óra között a legtöbb a halálozás. Operált betegek nagyrésze éjjelkor, a legtöbb tuberkulotikus pedig éjjel egy-két óra között hal meg.

Meghalt BALÁZS ARPAD, a magyar dal bűbájos dalnoka. Több, mint száz nótája él köztünk és nótáiban Ő maga. A nemes MESTERDALNOK CÉH vigyázzban áll ravatala mellett és mélyseges tisztelettel hajtja meg címeres zászlóját. Örök emléket állítunk Neki dalunkkal és szeretetünkkel.

NINCS OLYAN BALSÍKER, ami jóvátehető ne volna és mindenki megteheti azt, amire egy másik képes. Mindig arra gondolj, hogy mi vagyunk azok, akik saját életünk folytatásáért intézzük. A Sors senkinek sem ellensége, a sorsát mindenki önmagában hordja. HIDD EL, AKI BOLDOGTALAN, A SAJÁT HIBÁJÁBÓL AZ!

*

A MAI ÉLET KÖNNYEL és gyűszűszal folyja körül a világot és ködében annyi fény elalszik, hogy az emberek észre sem veszik, hogy van még egy paradicsom itt a földön, amelyben egy sugár tündököl az elvesztett első paradicsom fényéből... Az egymásért és egymásnak élő család az. Milyen szép a gond és küzdelem roppant folyamatában ez az áldott kis sziget, ahol két ember igazán szívet és sorsot eszerelve, vállt a vállhoz vetve küzd az új életért, a gyermekért. Csak a nagy emberi térség, a szeretet, a segítő jószándék teremthet ilyen boldog szívet! Ilyenkor érezzük igazán, hogy A BOLDOG HAZASSÁG A LEGNAGYOBB JÓ, AMIT AZ EMBER ELÉRHET ITT A FÖLDÖN.

*

A HAZBAN, AHOL LAKOM, a délután csendjét mindennap felveri egy szolgálóleány éneke. A dal bizony korántsem művészi és bevallom, sokszor éreztem kísértést arra, hogy elhallgattassam. De aztán arra gondoltam: kicsoda hősi dal ez, ennek az árva teremtésnek, ennek a láthatatlan láncokkal a mosogatódézsához bilincelt szegény szolgálóleánynak az éneke. Fiatal leány ő is, mint a többi... Szíve van neki is, mint a grófkisasszonynak, csak éppen ideje nincs, hogy leülhessen a kis cselédgyára és a szíve dobogását hallgassa... Arra gondoltam: Istenem, milyen nehéz lehet 18 éves szívvel egész áldott nap csak engedelmességedni, tányérokat, meg csészéket mosogatni és amikor mindennel kész, mindent előről kezdeni! Nem hőse ez a kis cselédleány, aki egész nap piszkos holmik között éli le élete legsebbe éveit... és a sok sírolnivaló közt sem felejt el... énekelni! De sokan tanulhatnak tőle!

Jól jegyezd meg:
iparos, az izlés katonája!

AZ UJ NEMESSÉG a magyar iparoság legelőkelőbb társadalmi lapja. Egészen különleges, korszerű iparospolitikai szemléletével, nagy társadalomnevelő erejével, nemes, igazán új-nemesekekhez méltó hangjával a magyar sajtó egyik legértékesebb gyöngyszeme. Cikkeiben a közeposztálybeli iparoság tekintélyéhez, méltóságához, képzettségéhez, műveltségéhez méltóan tárgyalja korunk legnagyobb problémáit úgy, hogy olvasásával igazán mai gondolkozású, első vonalbeli polgárságot nevel. De ma már tisztán látjuk, éppen lapunkkal kapcsolatban azt is, hogy nagy, országos mozgalmunkban személy szerint kikkel számolhatunk igazán, kik érettek valóban a vezetésre.

Az Országos Elnöki Tanács teljes elismerését és köszönetét fejezi ki az alábbi Dékán Testvéreknek és részükre az Uj Nemesség felkarolásával és az egylet vezetésben elért kiváló minősítésük jutalmául az Uj Nemesség „diszoklevélt” adományozza. Mint helyi munkatársaknak megengedi „Az Uj Nemesség munkatársa” cím és az Uj Nemesség címerének használatát.

Nevüket pedig számontartjuk, hogy mint kiváló mozgalmi szakembereket magasabb beosztásban részesíthessük.

Dékán Testvérek, beírtátok a neveteket az új-nemességi mozgalom aranykönyvébe.

KUBÁNYI MIHALY

I. dékán Gyöngyös

HEGEDÜS PÁL

II. dékán Gyöngyös

BORDA ISTVÁN

I. dékán Keszthely

VASS JÓZSEF

I. dékán Törökszentmiklós.

NOVÁK BELA

I. dékán Szolyva

ANDROSITS JÁNOS

II. dékán Marcali

TÓTH MIKLÓS

II. dékán Sümeg

HÉJJA SÁMUEL

II. dékán Debrecen

JÁROMI ISTVÁN

I. dékán Jászberény

PERNYÉSZ MIHALY

II. dékán Jászberény

PINTÉR FERENC

I. dékán Tapolca

BOGDÁN LAJOS

II. dékán Tapolca

A kitüntetettek névsorát következő számbunkban folytatjuk.

Különös szeretettel öleljük magunkhoz Jászfákóhalma új-nemeseit. A legszebb új-nemesi munkát várjuk Tőletek.

KÉRJÜK A DÉKÁN TESTVÉREKET, hogy a Mesterdálnok csoportok megalakulásáról és a csoportok tagjairól jelentést, illetve névjegyzéket küldjenek. Külön kérjük a csoportot vezető **Tanító Úr** vagy **Kántor Úr** címét. Jelöljenek ki a dálnokok közül egy kiváló minősítésű Testvért, aki a **Vezető Úr** mellett a titkári teendőket látja el és a csoport szervezési és propaganda ügyeit intézi.

A jelentést tehát így szövegezzék meg.

Pl. Jászberényi Dálnok Csoport.

Vezető:, titkár

a csoport tagjai: (a március 4-i Uj Nemességben közölt szakosztályi felosztás szerint.) Kérjük végül a Dékán Testvéreket, hogy szeretettel karolják fel Mesterdálnok mozgalmunkat, mert az adódó számtalan szereplési alkalom az egyleti iparoság igaz kultúráját csillogtatja meg. Ennél nagyszerűbb és nemesebb külső propaganda el sem képzelhető. Fogadják az Országos Bizottság hálás köszönetét addigi és további munkájukért.

Murgács Kálmán kiváló magyar dalköltőnk *Csupa öröm a házassélet* címmel kitűnő egyfelvonásos darabot írt. Minden műkedvelő csoportunknak ajánljuk. Cím: VIII., József-u. 27. Ára: 80 fillér.

SZEDERKÉNYI JENŐ, BONYHÁD. *Testvér! levedél és dalaid olvastam. Jelentkezz a Mesterdálnok csoportban. Nagyon tehetséges vagy és ahogy látom jó ember. A következő számok valamelyikében foglalkozom Veled. Addig is dolgozz! Ölelek.*

Napsugárka 11. Először is nehezebbek a levelében foglaltakért. Hát természetes, hogy minden megmozdulásunkban szerepelnek akkor is, ha külön nem térünk ki rá. Az Országos Elnökség határozatával az Uj Nemesség a Napsugár Leányklubok hivatalos lapja is. És akkor, amikor az új-nemesi életközösség igazán előkelően megbecsült tagjai lettek, Maguk nélkül el sem tudjuk képzelni a közös munkát. Lehet, hogy a levelében foglalt félreértés az oka annak, hogy a várva-várt Napsugárkák még nem kapcsolódtak be igazán a munkába. Szeret-

tel várjuk a Napsugárka dálnokokat, sőt paradés helyet tartottunk fenn a számukra.

Szeretettel köszöntjük.

A Nyiregyházi Római Katolikus Legényegylet pártoló tagjai tiszteletre március 2-án nagysikerű előadást rendezett.

* A befutott jelentésekből látjuk, hogy a Római Katolikus Legényegylet sem marad el munkában és teljesítményben a nagyhírű Görög Katolikus Egylet mellett. Csak az Uj Nemesség előfizetője kevés. Pedig az Egyletek igazi öntudatát ez jellemzi legjobban. Hiába minden ez az igazság!

Örömmel emeljük ki a tehetséges szereplők közül **Huszár Pál** testvér nevét, aki szerepén kívül a pompás díszleteket tervezte és festette.* Az előadás sikerét nagymértékben emelték a Központi Legényegylet jelmeztárából kölcsönvett jelmezek. **Gratulálunk.**

Szeretettel köszöntjük a **debreceni görög kat. Egyletet.** Titkári jelentését legközelebb közöljük.

A Hajdunánási Egylet szép kulturmunkáját nagy szeretettel figyeljük. Kérünk gyakran beszámoló!

KÉRJÜK A DALNOK TESTVÉREKET, hogy jelentkezésüket (lehet Egyletenként csoportosan is!) pontos címmel és szakosztályukkal levelezőlapon a dékán látalmazásával küldjék be a Központnak. Cím: Mesterdálnok-Céh Országos Intéző Bizottsága. Budapest VII., Rottenbiller-u. 20 22.

FELHÍVÁS! Mozgalmunknak minden fillérre szüksége van. Jövedelmek értünk, ha adósságunkat nem rendezzük. Miután a Szövetség a jövőben tagkönyvet, nyomtatványokat stb. csak készpénzért vásárolhat, kérjük vidéki egyleteinket, hogy tartozásaikat sürgősen rendezzék.

Az Uj Nemesség Érted él, Érted dolgozik. Szeresd és terjeszd Testvére.

Kiadja: az Orsz. Központi Katolikus Legényegylet, Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: **vitéz Pintér József.**

Máté-nyomda, Bpest, VIII., József-utca 61. szám — Telefon: 189—259.